

stige, og hvor langt de kunne gaa ned. Det vil maasse erindres, at Kirkekommissionens Flertal i sin Tid foreslog, at den høieste Løn, som en Præst maatte have, skulde være 520 Edr. Byg. Dette Maximum blev af Kirkeministeren i hans for Rigsdagen forelagte Lovforslag nedsat til 480 Edr. Byg efter Middelfkapitelstart, fordi det viste sig, at, hvis man ikke foretog den Nedsættelse, vilde der ikke indflyde tilstrækkelige Midler i den Pensions- og Hjælpefond, som foresloges i § 6. Folkethingsudvalgets Mindretal har yderligere nedsat den høieste Præstelønning til 425 Edr. Byg, og ikke nok dermed: man har ydermere indskrænket den høieste Løn til kun at gjælde for 250 af de største Præsteembeder, og man har fremdeles inddraget i Fonden Forskjellen mellem 425 Edr. Byg og 350 Edr. Byg for alle de Embeder udover de 250, hvis Indtægter overstige 350 Edr. Byg. Dette har Mindretallet gjort for derved at indvinde Midler til at kunne give 150 af de lavest lønnede Præster Alderstillæg, og Landssthingsudvalgets Flertal er fuldstændig enig med den høitagtede Kirkeminister i, at dette er en overmaade stor Forbedring af Regeringens oprindelige Lovforslag, idet man tør haabe, at de nu saa hyppige Flytninger, som blot ere foranledigede ved Duffet om at opnaa højere Løn, ville aftage betydeligt, naar Præsterne i de lavere lønnede Embeder kunne opnaa Alderstillæg efter et vist Antal Aar at have tjent i Embedet. Det nærværende Udvalgs Flertal har endnu yderligere nedsat den høieste Præstelønning fra 425 Edr. Byg til 420 Edr. Byg, for at kunne forhøje den mindste Ansættelsessum fra 200 til 220 Edr. Byg, idet man har ment, at det var vigtigere, at ogsaa de laveste Embeder bleve saaledes, at en Samlste tarveligt kunde leve af dem, end at de høieste Embeder bleve en lille Smule større. Ved at fradrage 5 Edr. Byg fra hvert af de 250 største Embeder, indvinde man jo 1250 Edr. Byg, og det er mere end tilstrækkeligt til at forhøje de lavest lønnede Embeders An-

settelsessum fra 200 til 220 Edr. Byg. Det kunde nu synes, at det er en betydelig Reduktion, nemlig af 100 Edr. Byg, som de høistlønnede Præsteembeder paa dette Lovudkastets Vandringer paa de forskjellige Stadier ere undergaaede; men naar man lægger Mærke til, at foruden den faste Løn vil Præsten faa fri Bolig og Brug af Jord — 2 Edr. Hartkorn —, hvilket ikke er medregnet her, og som maa anslaas til en aarlig Værdi af omtrent 300 Rd., og naar man fremdeles vil bemærke, at det efter vort Forslag skal staa Præsterne frit for at modtage, hvad Bederlag deres Menighed og deres Menigheds enkelte Medlemmer ville give dem for deres Embedshandlinger, kun at de ikke maa fordre noget saadant Bederlag, og at det ikke maa ydes i Kirken, hvorigjennem man vistnok kan regne, at de fleste Præsteembeder, hvor Forholdet mellem Præsten og Menigheden er godt, ville blive forbedrede med et Par hundrede Daler, ja store Kald endogsaa med flere hundrede Daler — saa skønner Flertallet ikke rettere, end at Præsterne med en Løn, der saaledes kommer til at variere mellem 1,500 Rd. for de laveste og 26—2700 Rd. for de høieste Kald, ville være stillede paa et ret passende Lønningstrin efter deres hele Stilling i Embedsmændenes Række. — I det første Stykke af § 2 saavel i Folkethingsudvalgets Mindretalsforslag som i Regeringens Udcast findes der en Sætning, som ikke er ganske klar, idet det derefter kunde synes, som om Meningen var den, at Præsten skulde indbetale det Overskud af sin Embedsindtægt, der skal tilfalde Pensions- og Hjælpefonden, efter Middelfkapitelstarten. Deraf vilde Følgen jo blive, at, forsaavidt som dette Beløb skal tages af Kornindtægter, som Præsten modtager efter Aarets Kapitelstart, vilde han i de Aar, hvor Kapitelstarten var lav, lide et uforholdsmæssigt stort Afdrag i sine Indtægter, medens han i de Aar, hvor Kapitelstarten var meget høj, vilde faa et Tillæg til sin Løn, som han ikke havde ventet, og som ikke tilkom ham. Derfor har Udvalgets Flertal affattet de to sidste